

fremmest derfor, virksomhederne har været interesserede i at bruge optionsordningerne ved siden af en generel motivation af medarbejderne til at yde en særlig indsats.

Deraf kommer den balance, der ligger i lovforslaget, som vi altså i Det Konservative Folkeparti synes er ganske fornuftigt. Det er selvfølgelig en balance, der skal findes mellem på den ene side hensynet til virksomhedernes behov for aktieoptionsordninger for dermed at skabe et incitament til, at medarbejderne bliver i virksomheden i en længere periode, fordi de kan høste udbyttet af optionerne på et senere tidspunkt, og på den anden side selvfølgelig også hensynet til, at de arbejdstagere, som har optionsordninger, er sikret visse minimumsrettigheder i forbindelse med fratræden. Den side af sagen er naturligvis også vigtig.

Vi synes i Det Konservative Folkeparti, at der med dette lovforslag er fundet en ganske tilfredsstillende balance, og derfor kan vi som sagt støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg skal tage mig voldsomt sammen for ikke at spørge, hvori minimumsrettighederne består for de medarbejdere, som af en eller anden grund selv må sige op.

Det, jeg i virkeligheden godt kunne tænke mig at høre den konservative ordfører reflektere lidt over, er spørgsmålet om, hvorvidt denne form for – nogle har kaldt det gyldne håndjern – rettighedsafgrænsning ikke betyder noget for mobiliteten på arbejdsmarkedet. Jeg kender Det Konservative Folkeparti som et parti, der er meget optaget af iværksætters vilkår, antallet af iværksættere og hele den diskussion, og jeg synes faktisk, det er en reel diskussion, når man ser på, hvem der er omfattet, og hvem der typisk er nøglearbejdskraft og skifter arbejdsplads med henblik på innovation og iværksætteri. Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt om, hvad Det Konservative Folkeparti mener om det.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det synes jeg er en relevant og i og for sig rigtig indvending mod lovforslaget.

Det er klart, at hvis vi skaber et incitament til, at folk gerne vil blive på en virksomhed, kan det jo ikke være andet, end at det i et eller andet omfang begrænser mobiliteten, i og med at folk bliver længere tid på den virksomhed, de nu er an-

sat i, når de har nogle optionsordninger. Sådan hænger tingene sammen.

Men det er jo ikke sådan, at lovforslaget på nogen måder straffer folk, fordi de forlader virksomheden. Det giver et incitament til at blive, men der er jo ingen, der bliver straffet, fordi de forlader virksomheden. Hvis de får nogle attraktive tilbud om job andre steder, er der intet som helst i lovforslaget, der forhindrer dem i at forlade virksomheden og tage ansættelse et andet sted, så det er ikke min vurdering, at det i nogen mærkbar eller skadelig udstrækning overhovedet vil begrænse mobiliteten på arbejdsmarkedet. Men det er naturligvis en vigtig faktor, som vi skal tage hensyn til og være opmærksomme på i denne forbindelse.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg tager spørgsmålet op, fordi jeg selv blev overrasket over den oplysning, at 19 pct. af ingeniørerne er omfattet af en eller anden form for incitamentsprogram. Når erfarne medarbejdere skal ud på små og innovative virksomheder, er det jo ikke mindst ingeniører, der er tale om, og jeg mener, at netop derfor er argumentet om mobilitet interessant, hvis ordningerne får en vis udbredelse.

Jeg synes, hr. Lars Barfoed sagde to ting, nemlig at selvfølgelig går det ud over mobiliteten, når man vil fastholde folk, men at det ikke vil få nogen konsekvenser. Jeg synes, det lå lidt i svaret, og hvilken af delene er mon den rigtige, hvis vi f.eks. kigger på den del af arbejdsmarkedet, hvor 19 pct. eller op imod en femtedel af medarbejderne åbenbart er omfattet af en eller anden form for ordning?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu er alt jo ikke enten sort eller hvidt i denne verden, og det er derfor, jeg startede med at give fru Lene Jensen ret i, at alt andet lige er det begrænsende for mobiliteten, at man gennemfører nogle incitamenter, der i større udstrækning fastholder folk dér, hvor de nu engang er ansat. Man kan dårlig mene andet.

Til gengæld mener jeg ikke, at den begrænsning af mobiliteten, der ligger i lovforslaget, er så betydelig eller så væsentlig, at den på nogen måde har en skadelig påvirkning. Jeg mener, det er en begrænset effekt i retning af mindre mobilitet, der bliver tale om som følge af et lovforslag som dette her, og vi kan jo se, at i de lande, som